

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116202983
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4116202983.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: J. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., L. X, zastúpená: JUDr. Zuzana Bartová, advokátka so sídlom Nitra, Farská 25, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, o ochranu práv spotrebiteľa, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. júna 2020 č. k. 12C/51/2016-170, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., III., IV., V. **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku VI. **z r u š u j e** a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 260,55 eura s 5,05%-ným úrokom z omeškania ročne od 13.2.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, II. žalobu v časti o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 29.1.2013 je neplatná zamietol, III. žalobu v časti o určenie, že Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013 je neplatná zamietol, IV. žalobu v časti o určenie, že Dohoda o plnení v splátkach k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013 je neplatná zamietol, V. v zastavujúcej časti priznal žalovanému náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinná zaplatiť žalobkyňa s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, VI. priznal žalovanému náhradu trov konania ako aj odvolacieho konania v rozsahu 60%, ktorú je povinná zaplatiť žalobkyňa s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 5.2.2016 domáhala určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.1.2013, Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 29.1.2013, Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013, Dohody o plnení v splátkach k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013 a zaplatenia finančného zadost'učinenia vo výške 1.000 eur. Podaním doručeným súdu dňa 20.6.2017 zobrala žalobu späť v časti určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.1.2013, v ostatných častiach zotrvala na podanej žalobe a doplnila petít žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 260,55 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie pripustil zmenu petítu žaloby uznesením č.k. 12C/51/2016-94 zo dňa 3.4.2018.

3. Súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol rozsudkom dňa 30.5.2018 č.k. 12C/51/2016-106 tak, že I. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 260,55 eura s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne

od 13.2.2015 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, II. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 29.1.2013 je neplatná, že III. Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013 je neplatná, že IV. Dohoda o plnení v splátkach k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013 je neplatná. V. žalobu v časti zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000 eur zamietol. VI. konanie v časti o určenie, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.1.2013 je neplatná zastavil. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný odvolanie a to proti výrokom I. až IV. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 12Co/201/2018-149 zo dňa 19.11.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I., II., III., IV. a VII. (trovy konania) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 29.1.2013 uzatvorená Zmluva o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 700 eur a žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vrátiť za poplatok vo výške 508 eur, zaplatiť tak celkovú čiastku 1.208 eur. Poplatok bol vo výške 508 eur, čo predstavuje úrok vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 182,70 eura a administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy vo výške 325,30 eura. Priemerná hodnota RPMN bola 40,60 %. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 1.208 eur do 19.9.2013. Výška RPMN bola 126,70 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. V ten istý deň 29.1.2013 bola uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, na základe ktorej žalobkyňa ako dlžníka súhlasila s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jej zamestnávateľ zrážal mesačne z jej mzdy 151 eur. V ten istý deň 29.1.2013 bola uzatvorená aj Rozhodcovská zmluva, na základe ktorej sa všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere budú riešiť pred Stálym rozhodcovským súdom. Ďalej bola dňa 29.1.2013 uzatvorená Dohoda o plnení v splátkach k zmluve o úvere, na základe ktorej došlo k zmene zmluvy o úvere v tom, že žalobkyňa sa zaviazala uhradiť sumu 1.208 eur v 8 mesačných splátkach po 151 eur počnúc dňom 19.2.2013 do 19.9.2013, RPMN bola dohodnutá vo výške 382,80 %. Žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobkyne dňa 20.1.2016 žiadosť o zrážky zo mzdy, žiadal o vykonávanie zrážok zo mzdy až do úplného splatenia dluhu do výšky 2.393,33 eura. Z výpisu z účtu vyplýva, že dňa 12.2.2016 bola vykonaná zrážka zo mzdy v prospech žalovaného vo výške 260,55 eura, v tom čase už bola istina 700 eur už v celom rozsahu žalobkyňou uhradená, pretože z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. L./XX zo dňa 12.11.2014 vyplýva, že dlžná istina bola 96 eur a túto sumu žalobkyňa uhradila na účet žalovaného dňa 13.9.2015 ako vyplýva z predloženého výpisu z účtu.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania zostalo určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 01.07.2015, vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 260,55 eura, určenie, že Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013 je neplatná a určenie, že Dohoda o plnení v splátkach k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013 je neplatná.

6. Vec právne posúdil podľa § 551 ods. 1, 2, § 51, § 37 ods. 1, §52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpísania zmluvy o úvere § 154 ods. 1, 2, § 456, Občianskeho zákonníka ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, § 497 Obchodného zákonníka, § 137 Civilného sporového poriadku, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

7. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, pričom posúdenie platnosti právneho úkonu je otázkou predbežnou vo vzťahu k riešeniu otázky neexistencie práva alebo právneho vzťahu, ktorý mal byť týmto právnym úkonom založený, zmenený alebo ukončený, tak na určení neplatnosti právneho úkonu nie je daný naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písmeno d/ CSP. Žalobkyňa ani netvrdila, ktorá právna norma umožňuje určenie neplatnosti predmetného právneho úkonu a ani nemohla, keďže ku dňu vyhlásenia rozsudku neexistoval takýto právny predpis, ktorý by výslovne pripúšťal žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd teda dospel k názoru, že na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 29.1.2013 nie je daný naliehavý právny záujem. Podľa ustálenej judikatúry v zásade je potrebné vychádzať z toho, že určovací žaloba má povahu preventívnu a jej účelom je poskytnutie ochrany právnemu postaveniu žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, teda vtedy, keď sa nemôže domáhať ochrany žalobou na plnenie. Medzi stranami sporu musí existovať aktuálny stav objektívnej neistoty, ktorý je ohrozením

právneho postavenia žalobcu a ktorý nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom. Z uvedeného vyplýva, že naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý možno týmto právnym prostriedkom odstrániť.

8. Predmetný úver posúdil súd prvej inštancie ako bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy o úvere mal za preukázané, že žalobkyňa ako fyzickej osobe - spotrebiteľke bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 700 eur. Žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť vo výške 1.208 eur v 8 splátkach po 151 eur mesačne počnúc dňom 19.2.2013. V zmluve je uvedený úrok vo výške 39,15 % ročne, čo je suma 182,70 eura a administratívne náklady vo výške 325,30 eura. Takto zadefinované administratívne náklady považoval za neúmerne vysoké, v konaní absentuje dôkaz, že žalobkyňa ako spotrebiteľka s ich podstatou bola oboznámená, nakoľko je síce súčasťou textu zmluvy, ale odplata nie je ani náležite špecifikovaná čo je jej obsahom, za čo má žalobkyňa odplatu zaplatiť, nejde o cenu plnenia, pretože túto by mal odrážať úrok z úveru. Podstatou tohto poplatku je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané a so zreteľom na výšku poskytnutého úveru ide o poplatok neúmerne vysoký vo výške 46,47 %. Potom súčet úroku 39,15 % + poplatkov 46,47 % = 85,62 % navýšenie. Ak za poplatok sa neposkytuje spotrebiteľovi skutočné protiplnenie, čo je preukázané aj v predmetnej veci a to práve so zreteľom na neurčitost' a nešpecifikovanost' poplatku a krátkodobost' poskytnutého úveru, tak takýto poplatok nemôže byť od spotrebiteľa požadovaný. Podľa názoru súdu dojednanie poplatku sleduje pokrytie nákladov veriteľa a poskytnúť mu primeraný zisk za prenechanie peňažných prostriedkov dlžníkovi. Vzhľadom na to podľa názoru súdu treba na obe plnenia pozerat' ako na jedno plnenie, teda na odplatu vo výške 85,62 %. Takáto výška úroku a poplatku odporuje dobrým mravom, a to napriek tomu, že pohľadávka na splatenie poskytnutého úveru nie je zabezpečená žiadnym zabezpečovacím prostriedkom a že je poskytnutá v relatívne nízkej sume 700 eur, takže aj každý úrok sa prejaví relatívne vyššou percentuálnou sadzbou (porov. napr. uzn. NS SR 6 M Obdo 5/2009). Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. 5 Cdo 26/2011) totiž pri dojednávani úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. Úroková sadzba + poplatok spolu 85,62 % istiny v priebehu ôsmich mesiacov je podľa názoru súdu prvej inštancie neprijateľná, pretože predstavuje neprijateľné zhodnotenie peňažných prostriedkov. Dohodnuté úroky 39,15 % ročne sú v rozpore s dobrými mravmi, pretože vysoko prekračujú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami za obdobné úvery, čo bolo podľa priemernej úrokovej miery z úverov pre spotrebiteľské úvery do 1 roka v danom období 7,98 % ako vyplýva zo stránky W. Dohodnutý úrok bol takmer päťnásobok priemernej úrokovej miery poskytovanej bankami v danom období. Vzhľadom na to súd dospel k záveru, že dohoda o takejto úrokovej sadzbe a odmene je právnym úkonom, ktorý sa prieči dobrým mravom, v dôsledku čoho je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Žalobe v tejto časti vyhovel a uložil žalovanému povinnosť vydat' žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 260,55 eura, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 700 eur, čo v konaní sporné nebolo, žalobkyňa zaplatila žalovanému istinu. Poukázal na rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 12.11.2014, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému ešte istinu vo výške 96 eur a túto sumu žalovanému aj zaplatila, svedčí o tom výpis z účtu o debetnej transakcii zo dňa 13.9.2015 na sumu 96 eur, následne jej zamestnávateľ vykonal zrážku zo mzdy vo výške 260,55 eura a keďže súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, žalovaný má nárok len na zaplatenie sumy 700 eur, teda ním skutočne poskytnutého plnenia žalobkyňi a sumu, ktorú žalobkyňa zaplatila na viac - 260,55 eura je povinný titulom bezdôvodného obohatenia žalobkyňi vydat'.

9. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti určenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy i v časti určenia neplatnosti Dohody o plnení v splátkach pre nedostatok naliehavého právneho záujmu zamietol. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy i Dohody o plnení v splátkach v čase zhodovania súdu je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobkyňu. Naliehavosť právneho záujmu súd posudzoval v spojení s riešením otázky, či sa žalobkyňou navrhovaným určovacím petitom dosiahne odstránenie spornosti jej práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. V danej veci by vyhovením určovacieho žalobného návrhu nedošlo k zmene právneho postavenia žalobkyne, nakoľko žalobkyňa v danom právnom vzťahu nemôže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Na postavení žalobkyne by sa nič nezmenilo, ak by aj súd rozhodol, že Rozhodcovská zmluva je neplatná, takéto rozhodnutie súdu neprinesie žiadny prospech žalobkyňi, nič sa na jej postavení nezmení, pretože konanie pred rozhodcovským súdom už prebehlo, Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou

Slovenská rozhodcovská, a.s. už vec prejednal a rozhodol. Poukázal na rozsudok sp.zn. SR XXXXX/XX zo dňa 12.11.2014. To znamená, že znova rozhodcovské konanie za aplikácie Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2013 už nemôže prebehnúť. Okrem toho petit žaloby je neprípustný vzhľadom na CSP, je možné domáhať sa určenia, či tu právo je alebo nie je za splnenia podmienky naliehavého právneho záujmu. Právne úkony sú právnymi skutočnosťami. Určovacia žaloba je v zmysle CSP ohľadne právnej skutočnosti prípustná len vtedy, ak to ustanovuje osobitný predpis. Žalobkyňa sa nedomáha určenia práva, či tu právo je alebo nie je, čo sa týka určenia právnej skutočnosti žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje.

10. O trovách konania v zastavujúcej časti súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 256 ods. 1 CSP, keďže žalobkyňa procesne zaviniła zastavenie konania tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške, pretože zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, preto ak žalobca zobral žalobu späť, zásadne platí, že zavinił zastavenie konania a preto je povinný uhradiť žalovanému jeho trovy, pričom ak vezme žalobca žalobu späť bez tohto, aby žalovaný jeho nárok uspokojil, ide vždy na strane takéhoto žalobcu o procesné zavinenie a takémuto žalovanému patrí náhrada trov konania.

11. O trovách konania ako aj trovách odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že v konaní vo väčšej miere úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi a to v rozsahu 60 %. Uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala šiestich výrokov: 1. určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, 2. určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, 3. určenia neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy, 4. určenia neplatnosti Dohody o plnení v splátkach, 5. domáhala sa zaplatenia finančného zadosťučinenia, 6. vydania bezdôvodného obohatenia. V časti určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zobrala žalobu späť. Čo sa týka zvyšných piatich výrokov, žalobkyňa bola úspešná len v jednom výroku o priznaní bezdôvodného obohatenia, jej úspech predstavuje tak 20 %, žalovaný bol úspešný v štyroch výrokoch, v ktorých bola žaloba zamietnutá a jeho úspech tak predstavuje 80 %. Potom žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo výške 60 % ($80\% - 20\% = 60\%$) O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

12. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov uvedených v §365 ods.1 písm. f) a h) CSP, a to v rozsahu jeho výrokov II.-VI. Uviedla, že sa pri podaní žaloby domáhala aj vydania neodkladného opatrenia, ktorému súd vyhovel, čo bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Nitre, a ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy. Podľa jej názoru súd prvej inštancie nesprávne určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.1.2013 je „len“ bezúročná a bez poplatkov a nevyhodnotil túto zmluvu ako neplatnú. Poukázala na to, že všetky zmluvy, ktorých určenia neplatnosti sa žalobou domáhala, sú viazané na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.1.2013. Poskytnutie úveru bolo priamo viazané na uzavretie všetkých na ňu viazaných zmlúv, bez ktorých uzavretia by žalobkyňi žalovaný spotrebiteľský úver neposkytol. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn.:18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Humenné, č.k. 6C/168/2010-144 zo dňa 7.6.2011, ktorým Zmluva o úvere bola určená za neplatnú. Žalobkyňa namietala tiež výroky o náhrade trov konania. Uviedla, že v danom prípade je namieste aplikácia ust. § 257 CSP, keďže žalovaný svojím konaním zapríčinil, že žalobkyňa sa žalobou musela domáhať jednak vydania bezdôvodného obohatenia a jednak vydania neodkladného opatrenia, keď žalovaný nad rozsah splateného úveru žalobkyňou - spotrebiteľkou, sa domáhal od zamestnávateľa žalobkyne aj výkonu zrážok zo mzdy. Nie je preto spravodlivé, ak by aj v prípade potvrdenia správnosti výrokov I.-IV. napadnutého rozsudku súd priznal žalovanému náhradu trov konania v akomkoľvek rozsahu. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch II. - IV. zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalovaného zaviazne k náhrade trov konania žalobkyne v rozsahu 100%.

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne v napadnutých častiach výrokov II. až V. nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v uvedených častiach podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V časti trov konania vo výroku VI. rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, čím došlo k nesprávnemu

procesnému postupu, ktorým bolo znemožnené stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Konanie v tejto veci bolo začaté za platnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016. Odo dňa 01.07.2016 začal platiť nový procesný predpis, ktorým je Civilný sporový poriadok. Odvolací súd preto v odvolacom konaní postupoval podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, v zmysle ktorého: (1) Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok účinný), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

18. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie v časti napadnutých výrokov II. až V.. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné.

19. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vypořiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné. Žalobkyňa v odvolaní uviedla iba stručné bližšie nešpecifikované odvolacie dôvody, nevyjadrila sa konkrétne k dôvodom súdu prvej inštancie, záver súdu prvej inštancie ohľadne absencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovaných určeníach nenamietala ani žiadnym právnym názorom nespochybnila. Taktiež bližšie nevysvetlila z akých dôvodov považuje dôvody súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy za nesprávne. Jej odvolanie spĺňa všetky zákonné náležitosti, avšak argumentačne ničím nespochybnuje závery súdu prvej inštancie. Poukázanie na rozhodnutie iného súdu prvej inštancie nemôže nahrádzať skutkovú a právnu argumentáciu odvolania.

20. Vzhľadom k dôvodom uvedeným súdom prvej inštancie i k odvolacím súdom uvedeným skutočnostiam, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. až V. ako vecne správny potvrdil.

21. V časti trov konania vo výroku VI. je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný. Vo výroku súd prvej inštancie žalovanému priznal náhradu trov konania prvoinštančného i odvolacieho v rozsahu 60 %, ktoré je povinná zaplatiť žalobkyňa. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nevyplýva ako sa súd prvej inštancie vypořiadal s trovami predchádzajúceho odvolacieho konania.

22. V časti výroku VI. odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní bude zaoberať aj odvolacími dôvodmi žalobkyne ohľadne trov konania, t. j. existenciou dôvodov pre použitie § 257 CSP pri rozhodnutí o trovách konania. Svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).